

Mobilisering for at skabe en smuk fremtid

Ikke korrekturlæst

Verden står over for flere krisepunkter, der kræver en transformation i vores tilgang og principper. I tilfældet med NATO's eskalering over for Rusland og bekymringen for russiske atomvåben i rummet, er der opstået spændinger mellem Rusland og Vesten. Den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov har kritiseret hysteriet omkring rumvåben som "absurd" og påpeget, at det er svært at kommunikere med USA på grund af deres åbenlyse løgne.

NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg har også bidraget til denne uvederhæftige adfærd. Han har udtalt, at NATO arbejder for at undgå krig med Rusland, samtidig med at han understreger, at Ukraine bør have ret til at bruge F-16-fly til angreb i Rusland. Disse udtalelser har gjort det svært for Rusland at have tillid til vestlige embedsmænd.

Denne irrationalitet har alvorlige konsekvenser for de vestlige lande selv. Europæiske lande oplever en økonomisk tilbagegang, der forværres af deres egne sanktioner mod Rusland. På et topmøde mellem EU's finansministre blev der fremsat desperate forslag til finansiering af klimaomstilling, investering i kunstig intelligens og forberedelse af militært forsvar mod Rusland. Alt dette sker samtidig med budgetnedskæringer, stigende priser og folkelig utilfredshed.

I Gaza er situationen også kritisk. Der er øget bombardement af Gazas sidste "sikre zone" i Rafah, og der er trusler om en fuldskala landinvasion. Samtidig lider befolkningen under hungersnødslignende forhold på grund af manglende humanitær hjælp fra Israel. Israel har ikke kun udvist ligegyldighed, men har også annonceret nye ulovlige bosættelser på

Vestbredden. USA's begrænsede kritik af Israels handlinger virker meningsløs og ignorerer den fortsatte rædsel.

Der er rapporter om, at der forhandles om en gidselaftale mellem Israel, Egypten, Qatar og USA. Uanset udfaldet af disse forhandlinger og en eventuel våbenhvile, er spørgsmålet, hvad der vil ske derefter. Hvor længe kan en våbenhvile vare, og hvordan kan stabilitet og fred sikres på lang sigt i regionen?

LaRouches Oasis-plan præsenterer en mulighed for at ændre dynamikken i regionen fra konflikt til udvikling og stabilitet. Planen beskriver et økonomisk udviklingsperspektiv, der kan skabe en win-win-situation. Ved at omfavne Oasis-planen kan vi bringe diskussionen videre og finde fælles fodslag.

I baggrunden af alt dette er der dog en ændring i synspunktet, som i stigende grad fejer hen over verden. Kinas FN-ambassadør Zhang Jun pegede direkte på en sådan ændring under en høring i FN's Sikkerhedsråd fredag den 23. februar, hvor han insisterede på, at den eneste måde at løse konflikten i Ukraine og i verden mere bredt på er at ændre sin tankegang:

“Den kolde krig sluttede for over 30 år siden. Siden da har det internationale landskab gennemgået dybtgående ændringer, og multipolariseringen af verden har taget fart. Dette er tidens trend og historiens tidevand. Menneskeheden udgør et fællesskab med en fælles fremtid. Alle lande, store og små, er lige medlemmer af det globale samfund, når det kommer til internationale relationer, og har ret til en plads på den internationale arena... At verden glider tilbage til kolonitiden er ikke en mulighed... [Lande] skal føre deres relationer ansvarligt og håndtere deres forskelle korrekt i stræben efter win-win-samarbejde.”

Det er den udfordring, vi står over for. Når vi ændrer vores perspektiv, kan selv de største problemer blive mindre. Lad os sprede Oase-planen og bidrage til en mere stabil og fredelig

fremtid.

Foto: UN Photo/Nektarios Markogiannis, Flickr